

سفر به تایلند سرزمین لبخند

کشور و مردم مهربانش بردیم. ماه گذشته بود که به همراه تعدادی از آژانس‌های مسافرتی راهی «سرزمین لبخندها» شدیم. هدف از این سفر آشنایی با شکل جدیدی از سفر به تایلند تحت عنوان تور لوکس luxury tour یا تور خانوادگی بود. در سفر فوق که زیر نظر شرکت توسعه‌ی ایران-تایلند برگزار شده بود به نقاط مختلف تایلند از جمله بانکوک، پوکت، سامویی و پاتایا و همچنین تعدادی از جزایر اطراف آشنا شدیم.

کشور زیبای تایلند با جاذبه‌های فراوان گردشگری و تاریخی خود، در سالهای اخیر تبدیل به یکی از اصلی‌ترین مقاصد گردشگران سراسر جهان و همچنین ایرانیان شده است و هر ساله مسافران بسیاری را جذب طبیعت بکر و گرمسیری خود می‌کند. ذهنیت بسیاری از ما در خصوص تایلند منفی‌گرا و محدود است. اما مطلب این ماه جهانگردی، شکل جدیدی از تایلند را برای آنها که سفری سالم به همراه خانواده می‌پسندند را نمایان می‌سازد. سفری که ما در تجربه‌ای که داشتیم لذت سفر سالم را از این

پادشاهی

پادشاهی تایلند که از نیمه های قرن ۱۴ به وجود آمده است، تا سال ۱۹۳۹ با نام سیام Siam در جهان شناخته می شد. حکومت این کشور در سال ۱۹۳۲ با وقوع تحولی انقلابی، به پادشاهی مشروطه تغییر پیدا کرد و پادشاه فعلی تایلند نیز از سال ۱۹۴۶ در راس حکومت این کشور قرار دارد. ریاست دولت در تایلند به دست نخست وزیر و شهر بانکوک، پایتخت این پادشاهی و مرکز فعالیت های سیاسی، تجاری و فرهنگی آن است. بانکوک همچنین محل سکونت خانواده سلطنتی تایلند نیز است. پادشاهی فعلی تایلند، رامای نهم نام دارد و بیش از نیم قرن است که بر تایلند حکومت می کند. وی که در واقع نهمین پادشاه از سلسله چاکری Chakri به شمار می رود، تاکنون طولانی ترین دوران سلطنت را در میان پادشاهان تایلند و نیز در میان پادشاهان دنیا داشته است.

پرچم تایلند و نماد ملی

پرچم این کشور که از سال ۱۹۱۷ برای این کشور انتخاب شده، از پنج نوار افقی به رنگ های قرمز، سفید، آبی، سفید و قرمز تشکیل شده است و پهنای نوار آبی رنگ آن دو برابر چهار نوار دیگر است. رنگ های قرمز، سفید و آبی به ترتیب نشانگر ملت، مذهب و پادشاهی تایلند هستند. نماد ملی تایلند به شکل بزرگ افسانه ای در آیین بودایی است که که گارودا Garuda خوانده می شود. این نماد در تایلند به عنوان نماد خاندان سلطنتی نیز به کار می رود.

مردم

تایلند حدود ۶۵/۴۹۳/۲۹۸ نفر جمعیت دارد که از این تعداد، بیش از ۱۰ میلیون نفر در بانکوک زندگی می کنند. مردم تایلند، علاوه بر تایلندی های بومی این کشور، از نژادهای مختلفی هستند از جمله چینی، لائوسی، مالزیایی، پارسی و هندی. حدود ۷۵ درصد از جمعیت این کشور تایلندی، ۱۴ درصد چینی و ۱۱ درصد از باقی قومیت ها هستند از جمله مالزیایی، هندی و برمه ای. همچنین ۹۴/۶ درصد از مردم این کشور بودایی، ۴/۶ درصد مسلمان، ۷ درصد مسیحی و ۱ درصد پیرو سایر ادیان هستند. بزرگترین گروه غیر تایلندی ها را چینی ها تشکیل می دهند که نقش قابل توجهی در تاریخ این کشور داشته اند.

فرهنگ

تایلند را اغلب با نام سرزمین لبخند می شناسند زیرا مردم آن تقریباً همیشه در هر موقعیتی لبخند بر لب دارند. در تایلند معمولاً با چسباندن دو کف دست به یکدیگر در مقابل سینه، به دیگران سلام می کنند که این حرکت وای Wai نامیده می شود. اگر یک تایلندی در مقابل شما چنین حرکتی کرد، بهتر است که آن را بی پاسخ نگذارید. مردم این کشور همانند بسیاری از فرهنگ های آسیایی، احترام بسیاری برای اجداد خود قابل هستند و در واقع یکی از مهمترین جنبه های فرهنگ آنها است به طوری که برای

موقعیت جغرافیایی تایلند

تایلند در قلب جنوب شرق آسیا، کشورهای هند و چین و در شمال خلیج تایلند و شرق دریای آندامان واقع شده است. تایلند با مالزی در جنوب، با میانمار (برمه) در شمال غرب، با لائوس در شمال شرق و با کامبوج در جنوب شرق هم مرز است. تنها راه ارتباط زمینی میان دو کشور مالزی و سنگاپور با سایر کشورهای آسیا نیز از طریق تایلند است. شمال آن کوهستانی با جنگل های سبز و زمستان های کمی سرد و دارای بلندترین قله این کشور به نام دوی اینتانون Doi Inthanon است. مرکز آن دره همراه رودخانه چائوپرایا Chao Phraya است که به خلیج تایلند منتهی می شود

مساحت تایلند ۵۱۳/۱۱۵ کیلومتر مربع و طول سواحل آن ۳۲۱۹ کیلومتر است. این کشور ۷۶ ایالت دارد و بانکوک که پایتخت آن است، تقریباً در مرکز آن و در کنار رودخانه چائوپرایا واقع شده است.

آب و هوا

با وجود اینکه هر زمانی برای سفر به تایلند خوشایند است، اما بهترین فصل از نظر کم بودن گرما و باران، مابین ماه های نوامبر تا فوریه و در فصل سرما است. دمای هوا در این فصل روزها ۲۸ درجه سانتی گراد و شب ها ۱۲ درجه سانتیگراد است و هوا کم ترین رطوبت را دارد، پس از آن فصل گرما آغاز می شود که آوریل گرمترین ماه آن است و جشنی آب نیز به همین دلیل در نیمه این ماه برگزار می شود.

تایلند دارای آب و هوای گرمسیری است و سه فصل مشخص دارد: گرم و خشک، از فوریه تا می، میانگین دمای ۳۴ درجه، رطوبت ۷۵ درصد بارانی و آفتابی، از ژوئن تا اکتبر، میانگین دمای ۲۹ درجه، رطوبت ۸۷ درصد سرد، از نوامبر تا فوریه، میانگین دما تا زیر ۲۰ درجه، کاهش رطوبت در فصل باران های موسمی، در بانکوک معمولاً باران زیادی در ماه های آگوست و سپتامبر می بارد و در اکتبر به بیشترین حد خود رسیده و سیلاب هایی نیز در شهر جاری می شوند.

تاریخ

کشور بودایی تایلند که قرن ها با نام سیام Siam شناخته می شد، شاهراه مذهب، فرهنگ و مهاجرت آسیای جنوب شرقی بوده است. تایلند کنونی به سال ۱۲۳۸ ایجاد شده و برخلاف کشورهای منطقه، هیچگاه مستعمره و تحت سلطه قدرت های اروپایی نبوده است. کلمه تایی Thai به معنی آزاد است و تایلند یعنی سرزمین آزادی. قرن ها پیش، مردمی از جنوب چین به تدریج در مناطق حاصلخیز کناره رودی در جنوب چین ساکن شدند. در اوایل قرن ۱۴، تایلندی ها شهر کوچکی را در سوختای بنا کرده و در اواسط این قرن نیز آنجا را به پادشاهی مستقل تایلند تبدیل کردند که پیدایش زبان، فرهنگ و معماری این کشور هم متعلق به همین دوره است.

▲ شاه و ملکه تایلند

بزرگترین اقلیت مذهبی تایلند بوده و در اجتماعاتی مجزا از غیر مسلمانان زندگی می کنند. مسیحیان تایلند که اغلب کاتولیک هستند، کمتر از یک درصد جمعیت تایلند را تشکیل می دهند و در کنار آنها پیروان آیین سبک و هندو زندگی می کنند. در تایلند ۹۴/۶ درصد مردم بودایی ۴/۶ درصد مسلمان ۰/۷ درصد مسیحی و ۰/۱ درصد باقی ادیان هستند. در تایلند برای پیروان تمامی ادیان، آزادی مذهبی وجود دارد.

زبان

زبان تایلندی Thai یکی از قدیمی ترین زبان ها در شرق است و بیشتر مردم تایلند به این زبان صحبت می کنند. زبان گفتاری و نوشتاری این کشور کاملاً برای کسانی که به این کشور سفر می کنند، غیر قابل فهم است. با اینکه زبان انگلیسی در مدارس تایلند آموزش داده می شود، اما میزان تسلط به آن میان مردم این کشور چندان زیاد نیست. با این وجود در بیشتر هتل ها، رستوران ها و فروشگاه های این کشور انگلیسی و برخی از زبان های اروپایی استفاده می شود و اسامی خیابان ها نیز به هر دو زبان انگلیسی و تایلندی هستند. هر چند یادگیری این زبان ساده نیست اما کسانی که به این کشور سفر می کنند، با یادگیری واژگان اندک می توانند تجربه دلپذیری داشته باشند به ویژه اینکه مردم این کشور انتظار ندارند خارجیان زبان آنها را بدانند و از این رو بسیار شگفت زده شده و به آنها می گویند که بسیار خوب صحبت می کنند.

غذا

غذاهای تایلند به دلیل قرار گرفتن این کشور در میان چین و هند، آمیزه ای از غذاهای این دو کشور است. غذا در تایلند وعده مشخصی ندارد و معمولاً بخارپز شده یا تفت داده می شود. برخی از موارد که در آشپزی تایلندی بسیار رایج هستند عبارتند از: سیر، فلفل قرمز، برگ لیمو، شیر نارگیل، تمر هندی، زنجبیل، فلفل سیاه، ریجان، زردچوبه، زیره سبز، آب لیمو و سس ماهی. غذاهای اصلی تایلند، برنج به ویژه برنج سفید است که تقریباً در همه وعده های غذایی استفاده می شود. پس از آن رشته، کاری، ونیز ماهی و میگو در غذاهای این کشور به وفور یافت می شوند. دلیل آن نیز وجود خلیج تایلند و هم چنین رودخانه های بسیار است که وابستگی غذاهای تایلندی را به موجودات و گیاهان دریایی نشان می دهد. آشپزی سنتی تایلند معمولاً به شکل آب پز، کباب کردن یا پختن بوده اما در طول سال ها با تاثیر از چینی ها، سرخ کردن و تفت دادن هم وارد آن شده است. فلفل را هم پرتغالی هایی که در قرن هفدهم از آمریکای جنوبی به تایلند آوردند، با خود به همراه آوردند. در تایلند غذا یکبار و با هم سرو می شود. غذای مناسب تایلندی شامل سوپ، خوراک کاری با ادویه یا سالادی ادویه دار، سس همراه با ماهی و سبزیجات می شود. اما اگر سوپ ادویه دار باشد، غذای بدون ادویه را جایگزین کاری می کنند. زیرا باید هارمونی طعم و ترکیب در هر غذا و همچنین میان تمام غذاها با هم وجود داشته باشد. در کنار این غذاها معمولاً سالادی تند و چندین سس مختلف برای انواع این غذاها و نیز دسری شیرین و یا میوه های تازه وجود دارند.

احترام به بزرگترهای خود، در مقابل آنها خم می شوند. افراد مسن تر نیز همیشه در تصمیمات با مراسم خانوادگی نقش اول را دارند. تایلندی ها بسیار میهمان نواز هستند اما در عین حال فاصله طبقاتی برای آنها مهم است. آنها انسان هایی صبور و اهل مدارا بوده و از رفتارهای تند و توهین آمیز دوری می کنند. تابوهای آنها بیشتر در زمینه مذهب و سلطنت است و بنابراین گردشگران نباید حرکت یا بیان اهانت آمیزی به خاندان سلطنتی با مذاهب داشته باشند. هنگام بازدید از معابد یا کاخ پادشاهی، گردشگران باید لباس مناسب و نسبتاً پوشیده ای به تن داشته و پیش از ورود کفش ها را از پا در آورند. تایلندی ها همگی علاوه بر نام اصلی خود، دارای نام غیر رسمی و معمولاً کوتاهی نیز هستند که با آن یکدیگر را صدا می زنند. در این کشور پیش از نام بزرگترها عنوان Pee و برای کوچکترها عنوان Nong را به کار می برند. گردشگران می توانند از عنوان Khun نیز برای خطاب بزرگترها استفاده کنند. دست زدن به سر افراد یا اشاره با پا به چیزی، در این کشور بسیار بد شمرده می شود زیرا تایلندی ها سر را مقدس ترین و با را پست ترین بخش بدن می دانند. کتاب ها از جمله اشیای پر ارزش برای آنها به شمار می روند بنابراین نباید آنها را روی میز سر داده یا روی زمین قرار داد.

در کشور تایلند، رنگ های مختلف نشانگر روزهای هفته هستند. زرد رنگ روز دوشنبه است و از جایی که پادشاه کنونی در این روز متولد شده است، رنگ زرد نیز رنگ سلطنتی است و وجود پرچم هایی به این رنگ در سراسر کشور، نشانگر حمایت گسترده تایلندی ها از پادشاهی است. پس از سال ۲۰۰۶ که شصتمین سالگرد سلطنت پادشاه تایلند را در این کشور جشن گرفتند، بیشتر مردم در روز دوشنبه لباس زرد بر تن می کنند تا وفاداری و احترام خود را نسبت به پادشاه نشان دهند، در جریان کودتای سال ۲۰۰۶ نیز سربازان به اسلحه خود روبان زرد بسته بودند تا نشان دهند با احترام تمام به پادشاه خود در این کودتای آرام شرکت کرده اند. مردم تایلند رابطه نزدیک با فیل ها دارند و این حیوانات جایگاه بالایی نزد این مردم دارند. اهمیت فیل ها در نمادین بودن آنها برای پادشاهی مذهب و ملت است زیرا در تاریخ، اسطوره و افسانه های مردم تایلند، این حیوانات همواره نقشی برجسته داشته اند.

مذهب

مذهب در زندگی مردم تایلند نقش بسیاری دارد. مذهب اصلی تایلند، بودایی Buddhism است و بیش از ۹۰ درصد مردم آن پیرو مکتب تراوا Theravada هستند. سال ها پس از مرگ بودا، پیروان وی به چند دسته تقسیم شدند که خود به چند شاخه تقسیم می شوند و از جمله آنها فرقه ذن است. با این حال مشخص است که این گسترش جغرافیایی و چند دستگی در آموزه های بودا، تفاوت چندانی در این آیین ایجاد نکرده و جوهر آن همانگونه باقی مانده است. پس از بوداییان، مسلمانان دومین گروه مذهبی بزرگ در تایلند هستند که عمدتاً در چهار ایالت جنوبی کشور سکونت دارند. در مناطق خاصی از تایلند، اکثریت جمعیت با مسلمان هاست که

▲ جشن آب

جشن آب تایلند یکی از مفرح‌ترین جشن‌های جهان شناخته شده است که در زمان برگزاری، گردشگران زیادی را راهی این کشور می‌کند.

جشن های سالانه

کم پیش می‌آید که در بانکوک باشید و جشن یا فستیوالی به مناسبتی برگزار نباشد! تایلند در طول سال، شاهد چندین جشن زیبا به مناسبت‌های مختلف است که بعضی از آنها نیز جزو تعطیلات رسمی کشور هستند، تایلندی‌ها از آنجا که علاقه زیادی به جشن و شادی دارند، از هر فرصتی حتی کریسمس، برای برگزاری جشن‌های ملی استفاده می‌کنند به طوری که سال نو در تایلند سه بار جشن می‌گیرند: سال نومیلاادی در ژانویه، سال نو چینی در فوریه و سال نو تایلند در آوریل، بیشتر جشن‌های ملی نیز در فصل خنک که میان ماه‌های نوامبر تا فوریه است، برگزار می‌شوند.

جشن آب: Songkran Festival

جشن سال نو تایلندی، در ۱۳ آوریل هر سال برگزار می‌شود و ۳ روز به طول می‌انجامد تا ۱۵ آوریل که نخستین روز سال جدید است. واژه Songkran در زبان تایلندی به معنی حرکت کردن و تغییر مکان است و علت نامگذاری آن حرکت خورشید در منطقه البروج است.

در این روز همچنین جشن آب برگزار می‌شود که در واقع شروع فصل باران بوده و به باور مردم تایلند، این آب بد اقبالی را از آنها شسته و دور می‌کند. این سنت در جامعه تایلند بسیار با ارزش است. در روز جشن اعضای خانواده دور هم جمع می‌شوند تا احترام خود را به بزرگترها با ریختن آب خوشبو بر روی دست‌های آنها نشان دهند و در مقابل از دعای آنها برای خوش بختی و سعادت برخوردار شوند.

در بعد از ظهر این روز پس از ادای احترام به بودا و شستن آن، همه مردم از پیر و جوان به یکدیگر آب می‌باشند. معروف‌ترین جشن آب، در ایالت چیانگ مای در شمال تایلند برگزار می‌شود که مردم زیادی در این روزها از مناطق مختلف کشور برای شرکت در این جشن به چیانگ مای می‌روند.

جشن ماه کامل Loy Krathong

یکی از زیباترین و محبوب‌ترین جشن‌های تایلند لوی کراتونگ نام دارد. این جشن هر سال در روز ماه کامل از دوازدهمین ماه تقویم قمری تایلند برگزار می‌شود که در تقویم میلادی معمولاً روزی از ماه نوامبر است. لوی به معنای شناور کردن و کراتونگ به معنای کلکی به شکل نیلوفر آبی و ساخته شده از برگ موز است.

در شامگاه این روز بسیاری از مردم به کانال یا رودخانه نزدیک محل سکونت خود می‌روند با کلک‌های خود را که شمع و عود روی آن روشن کرده‌اند برای ادای احترام و تشکر از الهه آنها، در رودها کرده و تمام کینه‌ها، خشم و پلیدی‌ها را از خود دور کنند. مردم هم چنین ناخن و موی خود را کوتاه کرده و آن را همراه با کلک

خود رها می‌کنند تا ناپاکی‌ها را از وجود خود پاک کنند، آنها بر این باورند که این کار برای آنها خوش شانس می‌آورد و گناه و بدی را دور می‌کند. کلک‌ها از پوست و برگ درخت موز ساخته شده و با یک گل، یک شمع و ۳ عدد عود و سکه تزئین می‌شود، پیش از رها کردن آن در آب، آنها را روشن می‌کنند. تایلندی‌ها معمولاً هنگام رها کردن کلک خود در آب آرزویی می‌کنند و بسیاری باور دارند که اگر شمع آنها تا زمانی که از نظر خارج نشده روشن بماند، آرزوی آنها برآورده خواهد شد. در چیانگ مای و سامویی روز قبل از لوی کراتونگ، این روز را جشن می‌گیرند و فانوس‌های خود که به شکل بالون هستند را در شامگاه این روز رها می‌کنند تا بد اقبالی از آنها دور شود و نور فانوس راه درست در زندگی را به آنها نشان دهد.

تعطیلات رسمی

تعطیلات رسمی در تایلند هر سال در تقویم قمری همان سال اعلام می‌شود و به این دلیل با اندکی با تغییر همراه است:

اول ژانویه: روز آغاز سال نو

۶ آوریل: روز یادبود پادشاه رامای اول

۱۳-۱۵ آوریل: جشن سال نو تایلندی - جشن آب

ماه می: مراسم سلطنتی کاشت، آغاز رسمی فصل کاشت در تایلند

اول می: روز جهانی کارگر

پنجم می: روز تاجگذاری

اول جولای: روز نیمه سال

۱۲ آگوست: روز تولد ملکه، روز مادر

۲۳ اکتبر: سالمرگ رامای پنجم

۵ دسامبر: روز تولد پادشاه، روز ملی، روز پدر

۱۰ دسامبر: روز قانونگذاری - تبدیل حکومت تایلند به سلطنت مشروطه

۲۱ دسامبر: شب سال نو

اقتصاد

اصلی‌ترین شغل در تایلند کشاورزی است و این کشور بزرگترین صادرکننده برنج در جهان محسوب می‌شود. مهم‌ترین صنعت آن گردشگری است و پس از آن لباس و پارچه و سپس محصولات کشاورزی قرار دارند. در این کشور نرخ بیکاری ۲/۱ درصد و نرخ تورم ۵/۱ درصد است و ۱۰ میلیون نفر از جمعیت آن زیر خط فقر زندگی می‌کنند.

واحد پول

واحد پول تایلند از اواخر قرن ۱۹ تاکنون بات Baht بوده است و هر بات به صد سنت Satang تقسیم می‌شود. اسکناس‌های رایج از بیست تا هزار بات متغیر